

Redacțiunea, Administrațiunea,
și Tipografia:
Brașov, piața mare Nr. 30.
Scrisorile nefrancoate nu se
primesc. — Manuscrisurile nu se
retrimit.
INSERATE se primesc la Admi-
nistrațiunea în Brașov și la ur-
mătoarele Birouri de anulări:
în Viena: M. Dales, Zimmerli;
Schall, Rudolf; Moser, A. Oppliger;
Nachfolger; Anton Oppalik; J.
Lampner. în Budapesta: A. V.
Goldberg, Eckstein Bernat; în
București: Agenție Havas, Suc-
curșale de Roumanie; în Ham-
burg: Karoisi & Liebmann.
Prețul inserțiilor: o seriă
garmond pe o coloană 6 or. și
30 or. timbru pentru o publi-
care. Publicări mai dese după
tarifă și învoială.
Reclame pe pagina a 3-a o
seriă 10 or. sau 80 bani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

ANUL LVIII

„Gazeta” iese în fă-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungarie:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și strălădate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se prenumără la toate oficiile
poștale din țară și din afară
și la d.d. colectorii.
ADMINISTRAȚIUNEA PENTRU BRAȘOV
Administrațiunea, piața mare,
Târgul Inului Nr. 30 etagiu
I.: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 or.
Cu dănuș în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Un exemplar 5 or. v. a.
seu 15 bani. Atât abonamen-
tele cât și inserțiunile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 284.

Brașov, Sâmbătă, 23 Decembrie

1895.

Lămurire la „Lămuriri”.

II.

Brașov, 21 Decembrie v.

Cercetând după noima și sco-
pul insinuărilor perfide cuprinse în
articulul „Lămuriri” din „Tribuna”
de Marți, ne bate la ochi înaintea de
tote, că autorul lui își dă așa multă
silință de-a resuscita evenimintele
de durerosă aducere aminte dela
1885.

Ce-l îndemna ore de-a vorbi
acuma despre espulsarea Românilor
ardeleni din România, întâmplată în
acel an, și de-a justifica atitudinea
de atunci a „Tribunei” față cu acesta
„măsură aspră”?

Noi cel puțin nu scim să se fi
pus în discuțiune acum de vr’unul
din diarele de dincolo ori de din-
cococe acea măsură și în special să fi
fost trasă la răspundere „Tribuna”,
pentru-că „a aprobat acea asprime”
înainte cu dește ani.

De ce dără resuscităză acel eve-
niment?

Răspunsul ni-l dau însă-și „Lă-
muririle”:

A fost resuscitată acea durerosă
măsură pentru-ca scriitorul articu-
lului să potă ajunge la conclusi-
unea că:

„Situatiunea e adă tot cea de atunci
(1885); nu potă dăr să fiă alta nici at-
titudine „Tribunei”.

Ni-o spun „Lămuririle” destul de
clar.

E vorba ca „Tribuna” să-și reia
rolul dela 1885 spre „a feri pe Ro-
mânia de dincococe și de dincolo” de
„mișcarea irredentistă” și de „înri-
ririle rusesci”.

Mai mult. Autorul „Lămuriri-
lor” își dă silința să dovedescă, că
în realitate „Tribuna” nu și-a eșit nică-
odată din rolul de „păzitor la granițele
orientale ale monarhiei”, ce și l’a
impus în programul său din primul
număr, care avea „să reguleze con-

duita celor ce, după timpuri și impre-
jurări au purtat, portă ori vor purta
sarcina de redactori ai aceluși diar”.

Ne spune, că „Tribuna” a luat
angajamentul de a veghia asupra
reputațiunii poporului român și a
combate ori și ce mișcare compro-
mițătoare pentru el și că își va im-
plini și în viitor această însărcinare,
stăruind pentru o aplanare pacifnică
a conflictului dintre Români și Ma-
ghiar; ne spune, că ea nu potă fi
determinată a se despărți de mas-
sele, cari determinară atitudinea ei,
cari „lăsate de ele în zile grele,
fôrte ușor ar pută fi amăgite” de
„irredentiști” și „ruso-fili”; în fine
ține ei de a restabili pacea „se va
petrece în simțământul Românilor
schimbarea prevădută de ea” și
atunci ea va ceda terenul celor ce
vor să respingă violența prin vio-
lență.

Tote aceste le spune autorul
articulului „Lămuriri” la capătul
anului Domnului 1895, tocmai așa
precum le-a spus în același diar la
1885.

Cu ce scop, întrebăm din nou,
face el aceste declarații tocmai
acuma? Ce s’a petrecut la noi ori
dincolo de Carpați ca să justifice
un astfel de limbajiu, o astfel de
atitudine din partea unui diar, care
pretinde, că servese cauza partidu-
lui nostru național?

Noi credeam, că în acești dește
ani din urmă ni-a succes nouă Ro-
mânilor, decât ni-o alta, dăr cel puțin
atâta de-a conviuge lumea, că acu-
sările dușmanilor neamului nostru
cumcă am nutri tendințe „irreden-
tiste”, n’au nici cel mai mic temeiu
real și că ele isvoresc numai din
reaua tendință de a fi folosite ca
armă pentru a pută lovi în esis-
tența noastră națională.

Ce să dăcem însă decât „Tribuna”,
a căror preținși fundatori se laudă

în „Gazeta Poporului”, că numai ei
au ridicat spiritul național între noi
și că au „imprimat” politicei noastre
naționale „timbrul lor”, vine acuma
de-odată să lămurescă pe cetitorii
ei din Ardél și Țera unghurască, că
sunt între Români de dincococe și de
dincolo de Carpați elemente, ba sunt
chiar „omeni politici”, cari propagă
„irredentismul” și „filorusismul” și
cari ni-ar „asmuța mereu pe noi cei
de dincococe să părăsim terenul legal?”

Tot așa scriea Ioan Slavici la
1885 în „Tribuna”. Dăr atunci avea
cel puțin ca pretext demonstrația
pe hârtia „cu litere roșii” a cătorva
tineri contra tendințelor de maghia-
risare ale „Kulturregyltelului”. Pe ce
fapte își basază însă acuma insinuă-
rile perfide, introduse în colonele
„Tribunei”? Și ce scop urmăresce
acesta sistematică defăimare și per-
vertire a adevărului?

Dăr ne oprim de-oacmdata aici
așteptând o nouă lămurire, ce este
datore „Tribuna” și sunt datorți re-
dactorii ei, văduți și nevăduți, a ni-o
da nu nouă, ci publicului român
adânc îngrijat de nouăle lor por-
niri nenorocite.

Programa guvernului.

În ziua de anul nou, membrii par-
tidei „liberale” s’au prezentat în corpore
mai întâi la președintele partidului, br.
Podmaniczky, apoi la ministrul-președinte
Banffy și în fine la președintele camerei,
Desider Szilagy, pentru a-i felicită de
anul nou. Cu ocaziunea aceasta, ca de obi-
cei, s’au făcut unele enunțiațiuni politice,
cari pentru noi sunt de astă-dată mai pu-
țin însămnate.

Pe Banffy l’a salutat în numele par-
tidei Berzeviczy Albert, care în vorbrea
sa făcū o scurtă reprivire asupra trecutu-
lui de 20 de ani al partidei, accentuând ca
punct culminant al activității ei reformele
politice bisericesci. „Vouă v’a fost dată
gloria”, dăse Berzeviczy, „de-a duce în fine

la victoriă depiună această mare operă, prin
ceea ce v’ați câștigat un strălucit merit
înaintea ori-cărui fiu nepreocupat al na-
țiunei.”

Berzeviczy făcū apoi aluziune și la
partida „poporală”, dăcând, că ei vor pași
cu hotărire contra tuturor tendințelor, ce
au de scop să nimicescă isbânda câștigată
prin aceste reforme, cum și în contra
a celor, cari sub devise religioase tind la
fanatisarea poporului contra acestor reforme,
său la „promovarea aspirațiunilor neiadrep-
tăți ale naționalităților.”

Ministrul-președinte Banffy, răspundând
accentuă și el, că de 20 de ani, de când
esistă partida „liberală”, cea mai grea și
cea mai importantă operă a ei este fără
iudoelă reforma politică-bisericesă. Această
„mare operă” este astăzi terminată și acum
rămâne numai, ca ea „să se prefacă în sân-
gele națiunei”, așa ca să nu mai fiă posibil
de-a se forma partide, cari să aiba de
scop schimbarea reformei, ér asemeni par-
tide să-și afe sprijinitori.

După reformele politice-bisericesci,
are să urmeze mai întâi reforma admis-
trațiunii, și acesta — dăse Banffy — are
să se facă „în prima linie pentru întărirea
și asigurarea unității și caracterului na-
țional al statului maghiar.”

Banffy arată în fine planul de lucrare
al guvernului pentru timpul cel mai de
apropie. Anume pentru linișțirea spiritelor,
programul guvernului și al partidei libe-
rale este, ca să se pună la ordinea zilei
cât mai curând proiectul de lege privitor
la jurisdicțiunea Curiei în afaceri electorale,
intenționându-se de-a se asigura prin această
„curățenia alegătorilor”. Acest proiect de
lege, cum și cel privitor la tribunalele ad-
ministrative, se vor pune la ordinea zilei
îndată după desbaterea bugetului. Cu
acestea se va termina al patru-lea ciclu al
ședințelor. Începutul ciclului al 5-lea va fi
destinat pentru serbările milenare.

Ce privește pertractările pentru rei-
noirea pactului, ministrul-președinte dăse,
că nu scia spune anume, când vor începe
aceste pertractări, dăr el va stărui, încă în
decursul actualului period electoral, să se
termine și aceste pertractări.

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

Liturghia morților.

(Fine.)

Era o liturghie liniștită, în decursul
căreia nu se auzia nici murmurul credin-
cioșilor, nici sunetul clopoțelului din altar,
deși fusese scuturat.

Catarina Fontaine simți împărțășin-
du-i-se o influință nespus de tainică dela
vecinul său; dânsa se uită la el și recu-
noscu într’insul pe tînărul cavalier d’Aumont-
Cléry, pe care-l iubise, și care murise în-
naintea cu 45 de ani. Ea-l recunoscu după
un mic negel de sub urechea stingă și în
deosebi de pe platele-i negre și dese, cari
ii adumbriau timplele. El purta o haină
roșie de vânătoare, cu galone de aur, ca și
’n acea zi în pădurea St. Leonhart, când
o întâlni pentru întâia oară și-i ceru o în-
ghitură de apă. Era înocă tot atât de tîn-
năr, atât de sănătos; surisul lui îi mai
arăta și acum dinții frageți și albi.

Catarina îi dăse incet:

— „Domnule! D-ta, care-ai fost ami-
cul meu, Dumneșeu să te milostivescă!
Măcar, de s’ar îndura bunul D-șeu să-mi

dea grația, de-a mă pută pocăi cu desê-
vârșire pentru păcatele mele, de ore-ce,
deși atât de încărunțată și aproape de mor-
mânt, trebuie să mărturisesc, că nici acușă
nu regret, că te-am iubit. Dăr, dragul meu
amic răposat, spune-mi, te rog, cine sunt
acești omeni îmbrăcați după moda veche,
cari asistă la liniștita liturghia?”

Cavalerul d’Aumont-Cléry răspunde cu
o voce, care era mai slabă ca răsuflarea și
mai clară ca cristalul:

— „Catarino, acești bărbați și aceste
femei sunt suflete din purgatoriu, cari au
supărat pe D-șeu prin păcatul iubirei, ca
și noi, dăr cari din această cauză n’au fost
respinși de D-șeu, de ore-ce păcatul lor,
ca și al nostru, n’a fost săvârșit cu rea in-
tențiune. În vreme ce ei, despărțiți de
aceia, pe cari i’au iubit pe pământ, se cu-
rără în purgatoriu, sufer dureră despărțirii,
care pentru dânsii e fôrte înfricoșată. Ei
sunt atât de nefericiți, înocă un inger
al lui D-șeu îi compătimesce pentru suferin-
ța lor pricinuită prin iubire.

Cu voia lui D-șeu, acel inger intru-
nesce în fă-care an, într’o oară a nopții, pe
fă-care amic cu amica sa, în biserică lor
parochială, unde le e permis, să asiste la

liniștita liturghie a morților, ținându-se de
mână. Acesta e adevărul. Decă mie mi s’a
dat ocaziunea, de-a te vedea înaintea morții
tale, Catarino, asta nu s’a întâmplat fără
voia lui D-șeu.”

Și Catarina Fontaine îi reflectă:

— „Eu aş muri bucuros, decât aş pută
deveni érași atât de frumoasă ca atunci,
când te-am întâlnit de prima dată, în
pădure.”

În timp ce ei vorbeau atât de incet
împreună, un preot de tot bătrân mergea
cu o cutie mare de aramă în jurul celor
prezenți și să ruga de milă. Atunci aceștia
începură, a aruncă acolo monete vechi, cari
deja de mult eșiseră din circulația.

Taleri duplii, ducați, ducați duplii,
iacobi, taleri rosabi, cădeau fără șgomot
în cutie.

Când ’i-se întinse cavalerului cutia
acesta aruncă și el într’ansa un Louisd’or,
care ca și celelalte monete de aur și de
argint, asemenea nu răsună de loc.

În urmă bătrânul preot se oprî în-
aintea Catarinei Fontaine, care-și căuta în
pungă fără a găsi nici măcar un ban.

De-orece însă și dânsa voia să con-
tribue cu ceva, își scose din deget inelul,

pe care ’l dăduse cavalerul cu o nopte
înainte de mórtea sa, și-’l aruncă în cutia
de aramă. Când oădu inelul de aur înlăun-
tru, răsună ca un puternic sunet de clopot
și la acest șgomot tunător dispărură cava-
lerul, preții ministranți, femeile, cavalerii,
artiștii, țărani; luminările se stinseră și
Catarina Fontaine rămase singură în intu-
nerec.....

Crisnioul, care își povestea această
istoriă trase acuma o înghitură straj-
nică din pocai, rămase un moment gândi-
tor și continuă apoi astfel:

Eu ’i-am povestit istoriă așa,
oam mi-a spus’o odinioară tatăl meu, și cred,
că e adevărată, deore-ce consună perfect
cu datinele și obiceiurile, pe cari am învê-
țat a le cunoșce la morți. Eu am venit
deja din copilăria în con- t cu morții și
soi, că ei obiceiuesc a se reîntorce la
iubitele lor.

De-acî provine, că după mórte șgir-
ciții rătăcesc nóptea pe la comorile, pe
cari le-au ascuns în viața lor. Ei își păzesc
fôrte bine banii, dăr tocmai această pază e
în pag- sa lor, căci nu se întâmplă arare-
ori, că omul să găsească bani acolo, unde a

La cestiunea pactului austro-ungar.

Diarul german „Norddeutsche Allgemeine Zeitung” publică un articol, la aparință semi-oficios, privitor la cestiunea pactului austro-ungar. Conținutul articolului, pe care numitul diar îl primesce din Viena, este în reasumat următorul:

Opoziția făcută pactului, în amândouă părțile monarhiei e înscenată de către astfel de partide, cari în urma atitudinii lor extreme stau cu totul afară de terenul oricărei conlucrări pozitive în ce privește legislațiunea, și cari la aprecierea serioasă a intereselor economice și politice ar putea fi priviți numai ca factori negativi.

Asupra pactului se poate desbata singur și numai din punctul de vedere al existenței al desvoltării istorice și al intereselor vitale ale imperiului. Monarhia poate mulțumi întârrirea ei dela 1866 încôce în cea mai mare parte dualismului (!), și tot aceea îi poate mulțumi aprobarea alianței germano-austriace-maghiare de către parlamentele ambelor țări (!).

Toți politicienii, cari încercă să convingă pe aderenții lor, că Austria stă sub tutoratul Ungariei, uită, că Viena este reședința miniștrilor comuni și a ambasadelor, prin urmare Viena și astăzi e reședința și capitala imperiului; și decât Ungaria înfloritore timbrăză ridicarea cuotei ca o încercare de jaf, atunci să-și reamintescă enunțațiunea conțelui Andrassy, care după încheierea pactului a zis următoarele: „Noi, ce e drept, credem că e prea mare cuota noastră, dăr vom binecuvânta ziua, în care veți plăti sume încă și mai mari!”.

CRONICA POLITICĂ.

— 22 Decembrie.

Foia rusescă „Prosviceny” din Viena aduce un articol foarte detaliat, în care face istoria Românilor și Rutenilor din Bucovina și documentează, că aceste popoare, cari sunt strins legate între oaltă prin legăturile de lege, obiceiuri etc., sunt avisate a trăi în bună conțelegere între oaltă și să mergă mână în mână atât în afacerile politice cât și culturale, și perhorescăză orice desbinare, pînă care s'ar slăbi atât o națiune cât și alta. Tot-odată amintescă articolul citat, că atât Românii cât și Rușii bucovineni se se ferescă de amicii intriganți, cari apoi după-ce s'au nădit la sinul unei naționalități, o aduc cu sfaturile lor perfide la peire.

Diarele polone anunță din nou un incident, care ilustrăzăză intensitatea mișcărei de emigrare din Galizia. La ordinul căpitanului cercual din Tarnopol au fost reținuți în gara din Lemberg 200 de emigranți, cari voiau să plece în străinătate. Polițiștii i-au soos pe emigranți în curte și i-au făcut

intâlnit vr'o stafie; trebuie să sape numai stăruiitor.

Tot-asemena și bărbații răposai se reîntorc noptea și-și chinuesc soțiile, cari s'au căsătorit a doua-óră; chiar și eu a-și putea aminti un mare număr de astfel de bărbați, cari s'au păzit soțiile mai bine după mórtea lor, decât în viață.

În această privință însă sunt demni de muștrare, căci mórții cu drept cuvânt n'ar trebui să fie geloși. Dăr atâta e sigur, că trebuie să te păzesoi, decât te căsătoresei cu o văduvă. Dealtfel istoriara, pe care ți-am povestit-o, s'a dovedit ca adevărată prin următoarele:

În dimineața după această noapte de stafii, Catarina Fontaine fu găsită mórta în odaia sa, și crânicul din Sot. Eulalia affă în cutia de aramă, care servia pentru stringerea milelor, un inel de aur cu două mâni împreunate. De-altfel eu nu sunt omul, care povestescă istoriara hazlii... Dăr ce ar fi, decât am mai comanda o sticlă de vin?”

(„Polit.”)

Moș Crăciun.

să stea aci în frig și ger timp de mai multe ore. S'au petrecut scene îngrozitoare. Emigranții voră să se arunce sub roțile trenului. În fine guvernorul țerei a permis, ca să pótă pleca mai departe sërmanii țerani chinuiți.

Privitor la incidentele din Turcia, diarul „N. Fr. Presse” publică următoarele sciri mai nou: În Orfa s'au înscenat dillele trecute mari măcelări. Numărul victimelor nu este cunoscut. Domnesce indignare generală, că persecuțiile încă nici acum nu mai încetă. Conform celor mai sigure informațiuni, numărul Armenilor măcelăriți în ceste trei luni din urmă se urcă la o sută de mii. Sórtea celor rămași în viață e foarte tristă, și trăsco în cea mai mare miseria.

Secuestrarea „Tribunei”.

Sibiu, 1 Ian. n. 1896.

Stimate Domnule Director!

În numărul de ieri al prețuitului diar, ce dirigi, este sulevată cestiunea regretabilă, dăr de foarte mare importanță, cu secuestrarea „Tribunei”. Abstrag dela incoreticitățile și intervertirile cuprinse în articolii ce ați binevoit a-i reproduce din „Gazeta Poporului” din Bucuresci. Ele vor fi combătute, sêu mai bine rectificoate în cel mai scurt timp în însă-și „Tribuna”. Acolo se va publica în curând o serie de articoli, cari vor face deplină lumină în cestiune. Publicarea lor se lovesce însă de unele greutăți — căci, ironia sortii, cei mai mici s'au făcut cei mai mari și ei pot de-ocamdată împedeca tipărirea articolilor ce nu le convin.

Până una-altă, pentru ca publicul cetitor să nu fiă indus în eróre, vă rog să dați loc următoarelor șire, în cari, după cele mai autentice informațiuni, se cuprinde starea și esența cestiunei.

După ce „Institutul tipografic, ca societate pe acți” în vigórea legii comerciale a licidat, d-l Eugen Brote l'a cumpărat, și astfel „Institutul” a devenit proprietatea privată a d-lui Brote, dimpreună cu „Tribuna”.

A venit însă timpul de d. Brote a aflat consult să trecă granița. Ne mai fiind astfel proprietarul în patriă, „Tribuna” a fost sistată din partea autorităților unguresci. Sistarea a durat mai mult timp.

Comitetul partidului național, ca să nu fiă lipsit de organe de publicitate a cumpărat însu-și institutul cu toate apertinențele lui pe séma sa. Cu cumpărarea, a fost încredințat președintele comitetului, Dr. Ioan Rațiu.

Cum însă comitetul ca atare nu putea figura ca firmă comercială, a esoperat prin nisce acte formale să figureze ca proprietar d-l Ion P. Necșa.

În urma unui proces de pressă, d-l Popa Necșa a ajuns în temniță, nu mai putea deci figura ca proprietarul firmei. S'au făcut formalitățile recerute pentruca firma să-o ia d-l T. L. Albini, se nțelege tot numai ca o firmă, care substitue comitetul, érnici-decum ca proprietar, c'un cuvânt tocmai așa cum a fost mai înainte și d-l Ioan P. Necșa.

Pentru asigurarea proprietății comitetului, d-l T. L. Albini a dat d-lui Dr. Rațiu obligațiune despre o sumă, care coreșpunde valorii tipografiei și a diarelor, plus suma de 7500 fl., pe care comitetul înainte de a fi fost încheiat contractul de cumpărare cu d-l Brote a fost depus'o drept cautiune pentru cele două organe ale sale: „Tribuna” și „Foia Poporului”. De altă parte, ca dreptul de proprietate a comitetului, respective a partidului național încă să fiă asigurat pentru toate eventualitățile, d-l Dr. Rațiu a dat un act de cestiune, prin care recunoșce, că averea din cestiune nu e a sa, ci a comitetului.

Starea această n'a putut să dureze. Comitetul s'a gândit deja mai de mult, ca averea această națională să o asigne adevăratului ei proprietar, poporului român, într'o formă mai sigură.

Prima încercare mai serioasă de felul

acesta s'a făcut încă în Martie anul 1895.

Éta copia actului despre această încercare:

Domnului Nicolae Cristea, asesor con-sistorial, de present

în Vaț.

Subscriși Te invită și autoriséză prin această a stărui pentru a-se regula cu posibilă grăbire cestiunea proprietății „Institutului Tipografic” din Sibiu și anume în felul cum se regulasé față de fostul proprietar Ioan Popa Necșa.

Tot-odată te autoriséză să stărui pentru îndeplinirea cât mai grabnică a esecúției contra proprietarului actual T. Liviu Albini, în scopul de a asigura dreptul de pretensiune pe séma d-lui Dr. I. Rațiu, rămânând ca actul privat, prin care domnul Dr. I. Rațiu recunoșce dreptul de proprietate și a celorlalți membri, să se deé de-ocamdată în păstrare institutului * * * ... din x.

V a ț, 30 Martie n. 1895.

Subscriși: G. Pop de Băsesoi m. p., Dr. D. P. Barcianu m. p., Dem. Comșa m. p., Aurel Suciu m. p., Mih. Veliciu m. p., Rubin Patîța m. p., Gerasim Domide m. p., Dr. T. Mihali m. p., Dr. Rațiu m. p., Iuliu Coroian m. p., Dr. V. Lucaciu m. p.

Actul a fost scris în Vaț, de acolo transpus la Seghedin, scris și predat d-lui Cristea când eșise din temniță.

Precum se vede apriat, toți membrii întemnițați ai comitetului au cercat să facă încă în Martie, ceea ce nici mai târziu în Noemvre, când toți erau liberi, nu li-a succés.

Aname încercările d-lui Cristea au rămas zădărnice față cu opoziția d-lui T. Liviu Albini. (omul de incredere al d-lui E. Brote). În Noemvre, fiind de față 19 membri fruntași ai noștri, cu esecúțiune de două voturi au hotărît de nou, ceea ce hotărise încă în temniță. D-l L. Albini însă a rămas pertinace în fața celor prezenți sub prețecstul, că densus a primit institutul dela întreg comitetul, și numai atunci îl va reda, când toți se vor învoi.

Vedți bine, că absolut toți nu s'ar învoi pótă nici-odată, fiind-că nu toți sunt aici în patriă, nu toți pot veni la consultările de felul acesta.

Pașirea lui L. Albini a revoltat, bine înțeles, pe toți cei de față — și fiind-că au văcut, că în mâna acestui domn averea națională nu mai e sigură nici un moment, s'a hotărît cererea secuestrului, care s'a pus pe tot institutul, instituindu-se de curator d-l Nicolae Cristea.

T. L. Albini a dat recurs în contra punerii sub secuestru, susținând neîndreptățirea pretensiunei, ba angajându-se să dovedescă pe calea dreptului penal, că actul ce densus l'a dat d-lui Dr. Rațiu (pe basa căruia s'a cerut și făcut secuestrul) este fictiv! (Bünyenyitő úton képes vagyok bebizonnyítani annak szinlegességét).

Astfel stă afacerea la tribunal și cine scie când se va rezolva. Însé ori când și ori cum s'ar rezolva ea, fiă-care Român introdus în afacerile neamului sêu scie deja de pe acum, pe care parte este adevărul: óre pe partea d-lui T. L. Albini, care abuzésăză brasc de increderea pusă în el, sêu pe partea d-lui Dr. Rațiu.

După toate acestea puteți scii ce valóre au articoli lansai prin „Gazeta Poporului”, precum și celelalte calumnii împărsătiate printre ómeni în taină și prin conventiune secrete.

Atâta de-ocamdată. Sper însă, că în procsimele zile veți afla mai mult, ba totul.

Un nou conflict.

Abia a sosit scirea despre conflictul anglo-american când écă se anunță un nou conflict, de astă dată în Africa de Sud, între Anglia și republica Transvaal care constă mai mult din coloniști germani sub președintele Krüger.

Diarul „Times” anunță despre acest conflict următoarele: Dr. Jamesson, administratorul ținutului Martesbeec, a primit Sâmbăta trecută în Mafeking o scrisóre dela cetățenii cei mai de frunte din Iohannesburg, în care scrisóre aceștia se plâng contra președintelui Krüger și îl róga pe

Jamesson să-le vină în ajutor pentru ca să-și pótă apăra drepturile politice.

În urma această Dr. Jamesson în fruntea a 700 bărbați armați, cari aparțin societății englese din Africa de Sud, a trecut granițele Transvaalului și se apropiă acum de Johannesburg. Alaltăeri le-au mai urmat acestora alți 300 de Englesi armați. În fiă-care moment se ascéptă ciocnirea între trupele englese și între cele ale republicei Transvaal.

Pressa germană privește în atacul lui Jamesson o rupere a păcei. Secretarul de stat pentru externe, Marschall, a raportat imediat asupra acestui incident împératalui Wilhelm și depeșe sosite din Berlin anunță, că oficiul de externe german e hotărît să aperse în mod energic averea și interesele cetățenilor germani din republica sud-africană; și să ceră satisfactia pentru eventuale volnicii comise din partea coloniștilor englesi.

Chamberlain, secretarul de stat engles pentru colonii, primind din Africa depeșele cari anunțau acest incident, a depeșat în 31 Decemvre lui Jamesson, ca imediat să se retragă cu trupele sale, ér președintelui Krüger i-a imbiat ajutorul Britaniei pentru restabilirea ordinii. Tot-odată a depeșat Chamberlain și lui Robinson, comisarului din Africa sudică, provocându-l să edea în numele reginei Victoria o proclamațiune, în care să se desavueze proederea lui Jamesson și acesta să fiă provocat a-se retrage pe teritoriul engles, ér supușii englesi să fiă provocați să sprijinescă pe președintele Krüger. La această depeșă a secretarului Chamberlain însă Robinson răspunde, că Jamesson a nimicit totă legătura telegrafică și astfel îl pótă încunosciița pe acesta despre ordinațiunea guvernului numai prin curieri. În fine alaltăeri sosi în Londra o nouă depeșă a comisarului Robinson, în care acesta raportéză, că curierii au ajuns pe Jamesson, și el a cetit proclamația, dăr a declarat: că el nu luptă contra republicei, ci la cererea cetățenilor din Iohannesburg, merge să-le aperse drepturile politice; deci nu se întórece.

Aceste sunt scirile sosite până astăzi asupra conflictului din Africa sudică. Nu se pótă prevedé cum se vor mai desfașura lucrurile.

SCRILE ĐILEI.

— 22 Decembrie.

Banffy și Brankovici. Cetim în diarul „Srboban” din Agram următoarele: „Patriarhul din Carloveț a zidit în Zombor pe spelele sale un edificiu pompos pentru un institut pedagogic și a dispus, ca pe fronspiciu să se graveze în limba sərbescă cuvintele: „Patriarhul George Brankovici — poporului sərbesc”. În urma această ministrul president Bánffy a provocat pe patriarh să stérgă ultimele cuvinte, căci în statul „maghiar” nu există popor „sərbesc”. Patriarhul răspunde, că edificiuul a trecut în posesiunea comunității bisericei sərbesci autonome, și provocarea trebuie să „fiă îndreptată către acest for”. Decă baronul Bánffy, dice numitul diar, va persista pe lângă depărtarea acelor cuvinte, atunci cetățenii din Zombor să vor opune păcă la extrem.

— o —

Dela curtea italiană. Foile italiene scriu despre un incident interesant întâmplat la palatul regesc de acolo, cu ocasiunea sərbărilor de Crăciun. Regele Umberto a întrebat pe contele de Turin, că, cu ce iar face o plăcere mai mare? Contele a răspuns: — Permite-mi Majestate, să mă duc în resbelul din Africa. Acesta mie cea mai mare plăcere. Tot asemenea dorințe au exprimat și principi de Aosta și de Neapol. Regele înainte de a-le da răspuns, s'a sfătuit cu miniștrii sêi, cari au declarat scurt și precis, că lucrul acesta e frumos, dăr mai bine e pentru principi să rămână acasă, pentru-că să pótă, ca să pice în resbel, și de óre-ce conți și principi nu se pot afla prin totă tufa.

— o —

Balul oraşului Braşov în favoarea fondului sâracilor, după cum aflăm, se va da în 18 c. în sala nouă de concerte. Luând în considerare scopul umanitar al acestei petreceri, e de sperat, că balul va fi bine cercetat. Bilete de intrare à 1 fl. 50 cr. şi bilete pentru balcon à 2 fl. se vor pute cãpãta la locurile ce vor fi anunţate zilele viitoare.

—o—

Expoziţia internaţională de toate obiectele ce aparţin navigaţiunii şi pescuitului va fi în Kiel (Germania) din 13 Mai pânã la finea Septembrie 1896. Terminul de anunţare pânã la 15 Ianuarie 1896. Cei interesaţi pot cãpãta date amănunţite în biroul camerei comerciale din Braşov.

—o—

Din Purcãreni primim o înştiinţare a d-lui preot Toma Giurgiu, care face cunoscut, cã s'a strãmutat cu locuinţa din Zizin în parohia Purcãreni, unde se rãgã a i-se adresa scrisorile în viitor. D-sa spune totodatã, cã la 17 Decembrie v. 'i s'a luat din cancelaria primãriei o epistolã sositã la adresa d-sale, înainte de-a o fi cãtit. Fãptuitorul e scit, dër nu mai vrã sã-i descopere numele. Avis trimitãtorului, care a trebuit sã scrie epistola cu câte-va zile înainte de 17 Decembrie v. c.

—o—

Musica militarã va concerta Dumineca sãra la Hotel Europa. În programa concertului vedem, între altele, şi jocul „Romana” de Ventura. Începutul la 7½ ore. Intrarea 20 cr.

—o—

3 Pentru oraşeni, funcţionari, etc. cari au ocupaţiuni sedentare sunt prãfurile Seidlitz ale lui Moll cel mai bun remediu prin efectul lor la regularea mistuirei. O cutie 1 fl. se pãte cãpãta dîmne prin poştã de cãtrã farmacistul A. Moll liferantul curţii din Viena. Tuchlauben 9. În farmaciile din provincie sã se cãrã preparatul lui Moll provẽdut cu marcã şi subscriere.

Nou abonament

la

GAZETA TRANSILVANIEI

Cu 1 Ianuarie 1896 st. v. se deschide nou abonament la care invitãm pe toţi amicii şi prietãrii noştri.

Preţul abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:	
pe un an	12 fl.
pe şase luni	6 fl.
pe trei luni	3 fl.
Pentru România şi strãinãtate:	
pe un an	40 franci
pe şase luni	20 "
pe trei luni	10 "

Abonamente la numerele cu data de Duminecã:

Pentru Austro-Ungaria:	
pe un an	2 fl.
pe şase luni	1 fl.
Pentru România şi strãinãtate:	
pe un an	8 franci
pe şase luni	4 "

Abonarea se pãte face mai uşor prin mandate postale.

Administraţiunea „Gazetei Transilvaniei”.

„Restaurarea” în Alba inferioară.

Aind, 28 Dec. n. 1895.

Am vãdut'o şi acẽsta şi trecurãm peste ea; şi eu nu mã mişc din loc pânã a vẽ reporta despre ea.

Te ia într'adevãr mirare, cã de unde se adunã cu mic cu mare atãtia ómeni de aceeaşi panurã din comitatul Albei inferioare? N'avem ce nega, casa comitatului, sãu mai bine dîs, sala de congregaţiuni a fost omeşce plinã.

Şi tot ómeni ei de ei.

D'apoi Dóme! atãtea mii de Români în acest comitat, şi sunt aşa pasivi şi totuşi la una adunare ca acẽsta sunt aşa mulţi adunaţi, èr Români aşa dîcõnd nicãr.

Am vãdut la început pe d-l Dr. Bunea şi can. Gavrilã Pop şi pe d-l Dr.

Brenduşianu din Blaşiu, pe urmã l'am vãdut numai pe acest din urmã, — vãdut, cãcut.

Cum aşa? Ècã aşa!

L'am întrebat, cã cum a venit acẽsta? Mi-a dat urmãtoarea desluşire:

„Duc advocatura ca avocat regnicolar şi cambial din 1862, începã în Arad, continuatã în fostul comitat Zarand, şi dela 1869 sunt publicat şi advocãtiaz în Alba inferioară, cu începere în Bãlgard, şi dela 1 Iunie 1870 continuare în Blaşiu; deci în Blaşiu de 26 ani, nu cad sub nici una excepţiune.

„Dupã ce mi-a murit fiul, pe care mi-l crescusem şi-l iniţiasem în ale cancelariei advocãtiale, ce am urmat'o pentru unul din copiii-mi în curs de-o vietà, — când era deja mai gata avocat, m'am ongetat sã concurg pentru postul de pretore, — înţelegem bine, nu protopretore, ci numai pretore, — în Blaşiu, care loc stã gol de mai mult timp din lipsã de individ calificat.

„Cugetam, cã cu salariul de pretore şi cu ce mai trag din purtarea matriculelor civile (150 fl.) sã-mi împart necasurile vieţii, puţinã câtã o mai am; şi cu încetul imi licuidez cancelaria, care deja nu mai are cui sã-i rãmãnã.

„Am fãcut tot spre ajungerea acestei ţinte; m'am adresat la comitele suprem, am mai vorbit cu mai mulţi cunoscuţi, începẽd dela vice-comitele Csato; toţi au dîs, cã ar fi bine, şi s'ar bucura de acuişişã.

„Ce se fãcù, vãduşi!”

Acestea mi le-a spus D-l Dr. Brenduşianu despre cãderea sa, ce imi era neînţelesã.

Aşa-dãrã un om de-si noştri, un Român, în comitatul Albei inferioare, numai pentru cã-i sunã numele romãnesc, doctor în drepturi, avocat regnicolar şi cambial, în pracsã continuã dela începutul anului 1862, fãrã nici o patã pe trecutul sãu, nici la atãta sã nu pótã ajunge, ca sã fiã ales într'un post simplu de pretore?

D'apoi cum sã nu trãm în egalitate de drepturi, cum sã nu fiã ţera acẽsta aşa de liberalã faţă de naţionalitãti, ca nici una alta.

Dër ce cãpãtãm noi, şi noi pentru noi, drept sângele cel peste mãsura mult, ce-l dãm noi în acest comitat faţă de Maghiari? ce, pentru darea cea multã, ce-o plãtim? Ce pentru celelalte povóre, ce le purtam în proporţiune?

Eu sunt curios de una; şi dẽcã d-l comite suprem Daniel Zeyk este într'adevãr nobil şi cavalier, imi va rãspunde la acẽsta sã vadã şi alţii.

Şi aceea e, cã:

De-órece d-sa concursul, cu terminul preclus pânã la Dec. 21 n. c. l'a publicat cu provocare la art. de lege 1883 I., ca adevã în înţelesul acẽstuiã sã-şi instrueze concurenţii concursurilor lor; şi de-órece în înţelesul §-ului 3 din acel art. de lege se cere nu numai calificaţiunea teoreticã a ocuparea posturilor, chiar şi de pretori, ci şi cursul administrativ probat înainte unei comisiuni speciale, care probã se admite numai dupã pracsã, câtã este prescrişã în acea lege; deci sã fiã cel ales nu numai absolut jurist, ci şi probat din pracsã: se publicã: care dintre cei 8 pretori aleşi când a absolvat drepturile, unde şi câtã pracsã a fãcut, şi când, şi înainte cãrei comisiuni şi-a probat facerea cursului administrativ? Pentru-cã acestea sunt recerînţele legii la care s'a provocat în concursul scris.

D-l Dr. Brenduşianu fireşce, cã are în abundenţă toate recerînţele aceluã articolu de lege; dër ceilãlţi, ceilãlţi, pentru cari a fost supernumeralisat, óre le au şi ei?

Eu nu cred, pânã nu vãd.

Şi cum se pãte totuşi? Se pãte iatã aşa cum s'a fãcut.

Vine fişpanul cu alaiu mare în salã, aci aflã adunãta comunitatea comitatensã, care a fost adusã mai mult de astãdatã, cãci altfel nu era cu putinţă sã vinã atãta om, tot de ai lor.

Aci cetesce fişpanul o vorbire de deschidere cãt de slabã; apoi provõeã comu-

nitatea sã alẽgã 3 membri în comisiunea candidãtoare, care la propunerea unui vecin al fişpanului, se alege; pe lângã aceştia însu-şi comitele alege 3 dupã placul sãu; şi apoi acẽstã comisiune compusã din 7 inşi se retrage a candidã; în urmã se reintórcõ şi îi înşirã pe toţi unul câte unul, care numai singur a concurat, şi mulţimea le strigã *éljen!* Pretori au trebuit 8, şi candidãti, între cari si d-l Dr. Brenduşian, au fost 9. Acum pentru ce chiar 9? Cõtindu-i pe toţi, şi strigãndu-li-se la toţi „*éljen!*”: cãnd a ajuns şirul la D-l Brenduşian, care a fost citit penultim, dër tare móle cetit, n'a strigat nimeni, dër nimeni; Români ca în palmã; a mai urmat apoi unul, nu sciuc ce nulitate, dër nu cu nume romãnesc, şi rostit mai aspru de comite, şi acẽstuiã èrã 'i-s'a strigat „*éljen!*”.

Şi cu acẽsta punctum; dupã care vine acum aldãmaşul dat de corpul oficialilor aleşi alegãtorilor, cari au strigat *éljen!*

„*Şi sã nu fiã baremi 3-4 Români la un act ca acesta, cari sã strige cel puţin şi ei pentru un candidat a cãrui nume 'i sunã romãnesc; dîc: Sã nu fiã în comitatul Albei inferioare atãti Români!*”

D'apoi unde-s dẽrã Români?

Vocabulul.

SCIRI ULTIME.

Bucurescã, 2 Ianuarie 1896. Banchetul proiectat pe astã sãrã în onórea pãrintelui Dr. Lucaciu s'a amãnat. Liga presentã ca causã a amãnãrii o îmbolnãvire a lui Lucaciu.

Bucurescã, 2 Ianuarie. În şedinţa de erã a camerei, Ionel Grãdşteanu arãtã, cã nici în mesagiul, nici în proiectul de rãspuns nu se vorbesce nimic de *cesiunea naţionalã*. Reamintesce primului-ministru înflãcãratele sale discursuri în favórea Romãnilor ardeleni, rostite pe timpul când era în opoziţiã şi întrẽbã, dẽcã d-l Sturdza, ca prim-ministru al ţerei, va *implini* promisiunea privitoare la *rezolvarea cesiunii naţionale?*

Sturdza dîce, cã *trebuie sã avem rãbdare*. Cetesce pasagiul din discursul sãu dela Iaşi, unde declarã, cã *dorinţa sa cea mai viuã e, ca armonia cea mai frãţescã sã domnescã între Unguri şi Români.*

Acesta e programul meu! — dîce Sturdza.

NECROLOG. *George Matheiu*, tipograf ca soţ; Elena Matheiu ca fiicã, Regina Schuster ca mamã, aduc la cunoscutã, cunoscã neuitata lor soţiã, mamã şi fiicã Luiza Matheiu nasc. Schuster, dupã un morb repentin şi-a dat blãndul suflet în mâinile Creatorului Marţi la 31 Decembrie st. n. 1895 în al 26-lea an al etãtîi şi al 4-lea an al fericitei sale cãsãtorii. Bistrişã, la 31 Decembrie 1895. Fiã-i ţãrãna uşorã!

DIVERSE.

Unde locuesce sufletul? Cu întrebarea acẽsta s'a ocupat profesorul universitar din Viena, Dr. Heinrich Obersteiner, într'o prelegere publicã, ce a ţinut'o zilele acestea. El a combãtut pãrerea anatomiştilor, dupã cari reşedinţa sufletului ar fi în peliã creierilor. Înainte de-a trece la argumentare, distinsul psiholog se ocupã cu istoria doctrinei despre suflet. Dupã oredinţa Chinesilor, sufletul se aflã în stomac şi de aci vine, dîc ei, cã starea sanitarã a stomacului stã în aşa strĩnsã legãturã cu dispoziţiia omului. Dupã testamentul vechiu, popórele antice îşi, închipuiau, cã sufletul se aflã în sãnge.

În epoca mai nouã mulţi s'au ocupat cu studiarea dependenţei, ce se aflã între consciinţa de sine şi între activitatea spiritalii. Donizetti, renumitul componist musical, afirma, cã el lucrẽzã la compunerea pieselor numai cu partea stãngã a creierilor. Descartes credea, cã un al treilea ochiu, pe care omul îl are în creier, formẽzã adevãrata residenţă a consciinţei de sine.

Cei mai mulţi sunt de pãrere, cã spiritul este cu atãt mai activ şi mai puternic, cu cãt este mai mare şi creierul, dër asta încã n'a putut'o dovedi nimenea. Este adevãrat, cã bãrbaţi, cari sunt în stare a desvolta o activitate spiritalã mai mare, dẽcãt femeile, de obicei au creeri mai mari şi mai grei, dër dẽcã vom ţinã sãmã de mãrimea şi de construcţiia corpului, vom afla, cã femeile sunt relativ în avantaju faţă cu bãrbaţi. Apoi creerii copiilor nou nãsouţi sunt relativ mai grei, èr ai pisicii sunt de douõ ori mai grei dẽcã ai leului.

S'au fãcut studii şi cu creerii unor bãrbaţi geniali, rezultatul însã n'a dus la scopul dorit. Creerii lui Turgheniev aveau o greutate de 2012 grame, ai lui Cuvier 1850, ai lui Liebig 1352, èr ai lui Gambetta numai de 1100 grame. Faţă cu acẽstia s'a constat, cã într'un spital de muncitori a murit nu de mult un muncitor, ai cãruia creeri aveau o greutate de 2100 grame. În general, creerii unui bãrbat cu judecã normalã fórte rar se întẽplã sã aibã creeri mai uşori de 1000 grame. Idioti de altmintrelea au creeri fórte uşori şi de un volum mic. În total capabilitatea spiritalã a omului nu tot-dẽuna stã în legãturã cu mãrimea creierului. Acẽsta o dovedesce şi împrejurarea, cã creerii unui nebun fórte rar se întẽplã sã se deosebescã de-ai unui sãnãtos.

Mulţi au crezut, cã vor pute hotãri puterea de activitate a spiritului dupã vergile aflãtoare pe suprafaţa creierilor, dër nici aşa n'au putut `e ajunge la nimic. Creerii unei vulpi, a cãreia isteþime e recunoscutã, sunt fórte puţin brãzdaţi, pe când ai vitelor cornute, cãrora nimenea nu le atribuie o mare inteligentã, sunt fórte brãzdaţi.

Din toate acestea eruditul profesor conchide, cã locuinţa sufletului şi hipotesele privitoare la capabilitatea spiritalã sunt şi astãzi tocmai aşa, ca şi în timpurile vechi, curate presupuneri, a cãror temeiniciã e fórte problematicã.

Capul lui Oliver Cromwell. În presa englezã se discutã mult asupra reliquiilor lordului Oliver Cromwell, şi cu deosebire asupra capului sãu. Trupul lui Oliver Cromwell a fost înmormãntat în domul Westminster, dër pe timpul resturãrii Suarþilor a fost desgropat, i-au tãiat capul şi trupul fãrã cap a fost acãtat în furcile dela Tybur. Capul marelui conducãtor al Puritanilor a fost ţinut mulţi ani pe frunţiþa sudicã a domului Westminster, când odatã a fost aruncat jos de o furtunã mare şi soldatul ce stãtea pazã l'a luat la sine. Familia soldatului mai târziu a vëndut capul lui Cromwell; aşa trecù acẽsta reliquia din mãnã în mãnã pãnã când în fine ajunse în proprietatea unui Gentleman în Kent. Corpul lui Cromwell, dupã cum se sustine, a fost furat de sora lui şi de soþia lui şi a fost înmormãntat sub porþa dela casa familiei Fancouberg din Yorkshire. Capul lui Oliver de mai multe ori a fost esaminat de scrutãtori istorici.

Literaturã.

În tipografia „A. Mureşianu” din Braşov a apãrut: *România agricolã*, studiu economic de Dr. George Maior, profesor de agriculturã şi fost estimator expert la Banca agricolã din Bucurescã. Preţul unui exemplar elegant tipãrit 2 lei. — Valórea acẽstui important studiu este cunoscutã cetitorilor noştri din „Gazeta Transilvaniei”. Pãm dîce, cã e un studiu economic scris cu adevãratã pãtrundere asupra Romãniei din toate punctele de vedere. În cercurile de aci acẽst studiu este fórte apreciat, ba a produs chiar un fel de sensaþiã. Cu atãt mai apreciat însã trebuie sã fiã el dincolo de Carpaţi, unde ar fi fórte de dorit, ca toţi patrioþii adevãraţi, mai ales însã bãrbaþii dirigenţi sã se ocupe în modul cel mai serios cu cesiunile tractate în scrierea d-lui Dr. Maior, cari sunt de-o importanţă cardinalã pentru viitorul şi prosperarea ţerii.

Proprietar: Dr. Aurel Mureşianu.

Redactor responsabil: Gregoriu Maior.

Cursul la bursa din Viena.

Din 2 Ianuarie 1896.

Renta ung. de aur 4%	121.15
Renta de corone ung. 4%	98.60
Inpr. cail. fer. ung. in aur 4 1/2%	123.50
Inpr. cail. fer. ung. in argint 4 1/2%	100.90
Oblig. cail. fer. ung. de ost. I. emis.	120.25
Bonuri rurale ungare 4%	96.50
Bonuri rurale croate-slavone.	98.—
Imprum. ung. cu premii	151.—
Losuri pentru reg. Tisei și Segedin.	139.25
Renta de hartie austr.	99.95
Renta de argint austr.	99.95
Renta de aur austr.	121.15
Losuri din 860	147.—
Actii de ale Băncei austro-ungar.	998.—
Actii de-ale Băncei ung. de credit.	391.50
Actii de-ale Băncei austr. de credit.	356.50
Napoleonori.	9.60 1/2
Mărci imperiale germane	59.27 1/2
London vista	121.40
Paris vista	48.05
Rente de corone austr. 4%	99.90
Note italiene.	44.12 1/2

Cursul pietei Brașov.

Din 3 Ianuarie 1896.

Banote rom. Camp.	9.51	Vënd.	9.53
Argint român. Camp.	9.44	Vënd.	9.48
Napoleon-d'ori Camp.	9.57	Vënd.	9.60
Galbeni Camp.	5.66	Vënd.	—
Ruble rusești Camp.	128.—	Vënd.	—
Mărci germane Camp.	59.—	Vënd.	—
Lire turcoști Camp.	10.74	Vënd.	—
Scris. fonc. Albina 5%	100.75	Vënd.	101.75

Publicațiune.

Comitetul bisericilor române gr. or. din Bran, pe baza concesiunii ministeriale dtto 30 Octobrie Nr. 79960 I/2, **vinde spre exploatare în total pădurea de brad din muetele „Predușu“** situat în apropiere de centrul Branului, cam la 15 klm. pe un teritoriu de 72 jug., anume asemnat de silvicultorul comitatens, în calea licitațiunii publice și prin oferte timbrate cu 50 cr.

Ofertele trebuiesc înaintate biroului comitetului până la 10 ore a. m. în ziua licitațiunii.

Amatorii de cumpărare au a depune atât la licitația cât și în oferte vadiu de 600 v. a. fl., ér plus oferințele îndată după finirea licitațiunii e îndatorat a depune în bani gata suma de 2000 fl., ér vadiul i-se va computa la rata din urmă.

Licitația se va ținea Miercuri în (8 Ianuar 1896) 27 Dec. 1895 la 11 ore a. m. în localul băncii „Parsimonia“ în Bran.

Condițiunile de vëndare se pot vedea la presidiul comitetului.

Bran, în 16 Dec. 1895.

Leontin Puscariu. George Babeș secret.

3—3

De anul nou, Noroc nou.
Ne mai pomenite șanse de câștig
 oferă a
II-a LOTERIE DE CL. UNGARA
 concesionată de stat.
Prima tragere a loteriei deja
la 5—8 Februarie
 Din 120,000 losuri la sorțirea a trei clase, sunt
45,007 Câștiguri
 în sumă totală de
Nouă milioane două sute de mii corone
 Urméază deci la tragerea loteriei
 pe 2 1/2 losuri un câștig.
 Câștigul cel mai mare în cas favorabil este de
„UN MILION“.

O premie: 600,000 corone pe urmă

1 Câștig principal à 400.000	7 Câștiguri à 10.000
1 " " " 300.000	14 " " 8.000
1 " " " 200.000	34 " " 6.000
2 " " " 100.000	16 " " 4.000
1 " " " 80.000	120 " " 2.000
2 " " " 60.000	226 " " 1.000
4 " " " 40.000	200 " " 400
2 " " " 30.000	4370 " " 200
4 " " " 20.000	9000 " " 120
2 " " " 10.000	9000 " " 80

și 22,000 câștiguri de 150 corone.

Losuri originale clasa I. Losuri originale compl. pentru tôte 3 cl.
 1/1 los 1/2 los 1/4 los 1/10 los 1/20 los 1/1 los 1/2 los 1/4 los 1/10 los 1/20 los
 20 n. 10 n. 5 n. 2 n. 1 n. 60 n. 30 n. 15 n. 6 n. 3 n.
recomandă și trimite plătind înainte prețul, séu cu rambursă

Casa de bancă

JACOB L. ADLER,
 în Brașov.

La tragerea trecută a loteriei I de clasă ung. din losurile vëndute de noi au câștigat Una sută cincî mii de corone.

Pentru porto și lista câștigurilor pentru o clasă sunt 25 cr. a se trimite.

Prafurile-Seidlitz ale lui Moll

Veritabile numai, decât făcare cutlă este provédută cu marea de apărare a lui A. Moll și cu subscrierea sa.

Prin efectul de leuire durabilă al Prafurilor-Seidlitz de A. Moll în contra greutăților celor mai cerbicoșe la stomach și pântece, în contra cărceilor și acrelei la stomach, constipațiunei cronice, suferinței de ficat, congestiunei de sânge, haemorhoidelor și a celor mai diferite bóle femeesci a luat acest medicament de casă o răspândire, ce crește mereu de mai multe decenii încóce. — Prețul unei cutlii originale sigilate 1 fl. v. a.

Falsificațiunile se vor urmări pe cale judecătórescă.

Franzbranntwein și sare a lui Moll.

Veritabilu numai, decât fiecare sticlă este provédută cu marca de scutire și cu plumbul lui A. Moll.

Franzbranntwein-ul și sarea este fórté bine cunoscută ca un remediu poporal cu deosebire prin tras (frotat) alinã durerile de soldinã și reumatism și a altor urmări de récclã. Prețul unei sticle-originale plumbate 90 cr.

Apa de gură-Salicyl a lui Moll.

(Pe baza de natron Acid-salicylic)

La întrebuițarea dîlnicã, cu deosebire importantã pentru copii de ori-ce étate și adulți, asigurézã céstã apã de gurã conservarea sãnetósã și mai departe a dînzilor. Prețul sticlei provédute cu marca de apărare a lui A. Moll 60 cr.

Trimiterca principalã prin

Farmacistul A. MOLL,

c. și r. furnisor al curții imperiale Viena, Tuchlauben 9

Comande din provinciã se efectuézã dîlnic prin rambursã postalã.

La deposite se se cêrã anumit preparatele provédute cu iscãliturea și marca de apărare a lui A. MOLL.

Deposite în Brașov: la d-nii farmaciști Ferd. Jekelius, Victor Roth, Franz Kellemen și Ed. Kugler, engros la D. Eremia Nepoții, J. L. & A. Hesshaimer, Teutsch & Tartler, Fritz Geisberger.

46-52.

Numere singuratice din „Gazeta Transilvaniei“ à 5 cr. se potú cumpêra în librãria Nicolãe Ciurcu.

Giro-Conto la banca Austro-Ungar.

Cassa de bancă, comisióne și de schimb

Telefon Nr. 90.

NUSSBÄCHER & BEER
 BRAȘOV.

Avem onóre a recomanda serviciile nóstre în tóte afacerile și transacțiunile de bancă și anume:

Cumpêrãm și vindem monede de aur și argint, losuri, hãrtii de valóre indigene și streine, acții, scrisuri fonciare, obligații, după cursul dîlei.

Acordãm avansuri, până la 80% din valórea cursului pe hãrtii de valóre ale statului, scrisuri fonciare și prioritãți; 70% din valórea cursului pe hãrtii de bancă și efecte ce sunt cotate la bursele din Viena și Budapesta cu dobândã moderatã.

Rescumpêrãm fãrã nici o detragere totfelii de cupóne.

Escomptãm políte comercile din țarã și **îngrijim incasso** de políte, asig-streine și nații pe tóte piețele Europei, cum și transociene.

Eliberãm Checuri cu provisióne micî pe tóte piețele comerciale europene și transociene.

Primim depuneri în socotelã, corent și bonificãm 5% netto, interese după invoire până la

Asigurãm fórté ieftin **ori și ce losuri** la tragere cu câștigul cel mai mic, pentru diferența cursului.

Atribuim o deosebitã atenție afacerilor cu efecte și suntem în posiție ori și ce hãrtii de valóre a-le vindem, după cursul dîlei. —

Suntem la dispoziție de a da informațiunii și deslușiri specialiste. — Convertim capitale plasate în efecte, carî aduc interese micî, în efecte cu interese mai mari.

Efectuãm ori și ce operație la bursele din lãuntru și streinãtate în mod fórté culant, dând ori și ce informații. — Aflãndu-ne în relații strinse cu Filiala Transilvanã a Bãncei ungare de escompt și schimb, suntem în plãcuta posiție de a fivalisa fórté avantajios tóte transacțiunile de bancã.

Promese la tóte tragerile de loterie.

Comunicãm cu plãcere ori și ce informații și consilii consciențioșe în afacere de bancã și prin corespondență.

Revisie de losuri gratis.

A V I S!

Prenumerãțiunile la Gazeta Transilvaniei se potú face și reînori ori și când dela 1-ma și 15 a fiã-cãrei luni.

Domnii abonați se binevoiascã a arãta în deosebî, când voiesc ca espedarea se li-se facã după stilul nou.

Domnii, ce se abonézã din nou, se binevoiascã a scrie adresa lãmurit și se arate și posta ultimã.

Administraț. „Gaz. Trans.“